

DOKUMENTACJA PROJEKTOWA

DOTYCZĄCA MONTAŻU SYSTEMU OSUSZANIA ORAZ WYKONANIA
BADAŃ ZAWILGOCENIA MURÓW BUDYNKU KOŚCIOŁA W DOROHUCZY

OBIEKT ADRES	21-044 Dorohuczka 195
INWESTOR	Rzymsko - katolicka parafia pw. Św. Judy Tadeusza w Dorohuczcy
TEMAT	WDROŻENIE SYSTEMU BEZINWAZYJNEGO OSUSZANIA ORAZ WYKONANIE BADAŃ OKREŚLAJĄCYCH STOPIEŃ ZAWILGOCENIA MURÓW BUDYNKU
DATA OPRACOWANIA	Wrzesień 2023
	

PROJEKTANT	BRANŻA	NR UPRAWNIEŃ	PODPIS
mgr inż. Jan Majgier	ARCHITEKTURA	640/01/DUW	mgr inż. Jan Majgier ~~UPRAWNIENIA BUDOWLANE~~ Nr 640/01/DUW

SPIS ZAWARTOŚCI

Strona tytułowa- str. 1

Spis zawartości - str. 2

Oświadczenie projektanta o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej (zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy Prawo Budowlane) – str. 3

Opis techniczny - str. 4-10

Szkic sytuacyjny z projektowanym położeniem miejsc pomiarów inwazyjnych i urządzenia osuszającego – str. 11

Fotografie miejsc projektowanych pomiarów inwazyjnych – str. 12-13

Uprawnienia budowlane i zaświadczenie o przynależności do właściwej izby zawodowej mgr inż. Jan Majgier - str. 14-16

Świebodzice, 12.09.2023

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy Prawo Budowlane,
oświadczam, że dokumentacja projektowa dotycząca
wykonania badań zawilgocenia murów i instalacji bezinwazyjnego systemu
osuszania
w budynku kościoła pw. Św. Judy Tadeusza w Dorohuczycy
została sporządzona zgodnie z obowiązującymi przepisami
oraz zasadami wiedzy technicznej.

mg inż. Jan Majgler
UPRAWNIENIA BUDOWLANE
Nr 640/01/DUW

OPIS TECHNICZNY

1. Dane ogólne.

Adres inwestycji:

Kościół Rzymskokatolicki
pw. Św. Judy Tadeusza
Dorohucza 195, 21-044 Dorohucza

Inwestor:

Rzymsko - katolicka parafia
pw. Św. Judy Tadeusza w Dorohuczy

Autor opracowania:

mgr inż. Jan Majgier

2. Podstawa opracowania.

- Uzgodnienia z Inwestorem.
- Wizja lokalna
- Normy i przepisy budowlane

3. Opis i charakterystyka budynku.

Omawiany obiekt to Kościół w stylu klasycystycznym, wzniesiony w 1790 roku, ufundowany przez Szczęsnego Siły-Nowickiego, podczaszego krasnostawskiego oraz jego żony Barbary z Poniatówskich. Od 1799 r. jako kościół filialny. Jako parafialny erygowany w 1929. W 1951 roku dobudowano przedsionek od strony południowej oraz przeprowadzono gruntowny remont.

Kościół jest położony w północnej części miejscowości, przy drodze prowadzącej od szosy Lublin – Chełm, przez wieś, do pobliskiego lasu i cmentarza grzebalnego. Cmentarz przykościelny prostokątny, ogrodzony od strony drogi metalową siatką, pozostałe boki ogrodzone ażurowym, ceglany murem. Kościół na środku działki, lekko przesunięty na wschód. Fasadą zwrócony na wschód, ku drodze.

Fundamenty murowane z cegły i kamienia. Ściany murowane z cegły i kamienia wapiennego, obustronnie otynkowane. Sklepienia murowane z kamienia i cegły, żaglaste na gurtach. W przedsionku i zakrystii wykonane są stropy płaskie. Więźba dachowa krokwiowo-płatwiowa ze stolcami. Dach kryty blachą stalową, ocynkowaną, malowaną farbą olejną. Posadzka z terrakoty.

Drzwi filunkowe, dębowe. Okna metalowe, schody drewniane; kręte, zabiegowe na chór muzyczny oraz jednobiegowe prowadzące na ambonę.

Kościół zbudowany na rzucie prostokąta, salowy, czteroprzęsłowy. W przęśle zachodnim niewyodrębnione prezbiterium, do którego przylegają po obu bokach prostokątne pomieszczenia: od północy zakrystia, od południa przedsionek - kruchta. W części wschodniej chór muzyczny, pod którym kruchta oraz dwa niewielkie pomieszczenia, z których wejście do klatki schodowej na chór muzyczny od strony południowej i niewielkiego pomieszczenia po stronie północnej. Bryła kościoła zwarta, jednokondygnacyjna. Prostopadłościenny korpus nawowy nakryty niewysokim dachem trójspadowym. W części zachodniej do korpusu dostawione: zakrystia i kruchta boczna, prostopadłościenne, sięgające połowy wysokości korpusu, nakryte niewysokimi daszkami trójspadowymi.

Elewacje otynkowane. Korpus nawowy boniowany, o niewysokim cokole, zwieńczony gzymsem. Elewacje zakrystii i przedsionka gładkie, na niewysokim cokole, zwieńczone belkowaniem. Fasada jednokondygnacyjna, ujęta tokańskimi pilastrami, które podtrzymują trójkątny tympanon. Pośrodku, w prostokątnej wnęcie portyk o dwóch parach tokańskich kolumn, dźwigających doryckie belkowanie z tryglifami. Pod nim półkoliste okno ujęte opprofilowaną opaską, powyżej tympanonu mur attykowy, pośrodku którego jest szczyt o prostej bazie, ujęty parami pilastrów i zwieńczony przerwanym półkolistym naczółkiem. Na osi kwadratowy otwór w uszakowatym obramieniu. Powyżej, w przerwie naczółka, krzyż kowalskiej roboty.

Elewacje boczne korpusu dwuosiowe, na osiach prostokątne okna. Elewacja tylna - dwuosiowa, na osiach okulusy. W przedsionku i zakrystii otwory prostokątne.

Wnętrze: przęsła wyodrębnione szerokimi boniowanymi filarami przyściennymi z parami tokańskich pilastrów, podtrzymujących doryckie belkowanie. Pomiedzy filarami wysokie arkadowe wnęki, w których są otwory okienne lub drzwiowe. Sklepienie nawy żaglaste z lunetami na gurtach. Chór muzyczny trójprzęsłowy murowany, wsparty na czterech tokańskich kolumnach. Na osi środkowej drzwi do kruchty, w bocznych pomieszczeniach są prostokątne otwory powyżej których znajdują się stiukowe medaliony z popiersiami św. Cecylii i Króla Dawida. W przedsionku i zakrystii wykonane są stropy płaskie.

W obiekcie zlokalizowano izolację pionową ścian zewnętrznych, oraz w kościele przeprowadzono 13 lat temu prace iniekcyjne.

Pomiary i oględziny przeprowadzono wewnątrz budynku, w pomieszczeniach przyziemia i na elewacji. Wyniki uzyskane w trakcie pomiarów wykazały zawilgocenie ścian zewnętrznych. W obiekcie zwracają uwagę charakterystyczne objawy zawilgocenia ścian: zniszczenia tynku, plamy wilgoci, wykwity solne, ślady mykoorganizmów. Zdefiniowany w dniu pomiarów rozkład zawilgocenia i jego zasięg pionowy w murach, a także charakterystyczne symptomy opisane powyżej, wskazują na znaczący wpływ wilgoci kapilarnej na stan techniczny budynku i pogorszenie warunków jego eksploatacji.

Tezę, wskazującą na podciąganie kapilarne, potwierdza charakter zawilgocenia (malejący ku górze oraz występujący w strefach nienarażonych na działanie innego rodzaju wilgoci). Woda wnikająca do wnętrza struktury murów podciągana jest kapilarnie ponad poziom gruntu. Maksymalny, zdefiniowany zasięg zawilgocenia w budynku sięga do 2,0 m ponad teren okalający.

Analiza obiektu:

Rok budowy	1790 r.		
Izolacja POZIOMA		NIE	
Izolacja PIONOWA		NIE	
Fundamenty – materiał.	cegła, kamień		
Ściany parter – materiał.	Cegła, kamień		
Przeznaczenie budynku	Budynek sakralny		
Kondygnacja podziemna	<u>NIE</u>		
Rzędna posadzki parteru wobec terenu	~ +0,05 m		
Wilgotność względna powietrza:	Parter:		
	60,0%		

Powierzchnia zabudowy:	Grubość muru:
Około 270 m²	do 120 cm

4. Projektowane badania zawilgocenia.

W ramach prac mających na celu wdrożenie bezinwazyjnego systemu osuszania w obiekcie zaprojektowano sześć miejsc inwazyjnych badań zawilgocenia masowego muru, w tych samych miejscach co w załączonej dokumentacji fotograficznej i szkicu. Badania będą przeprowadzane przy wdrożeniu systemu oraz po upływie okresu osuszania, w tym przypadku po 3 latach.

Zaprojektowane są także bezinwazyjne audyty kontrolne po roku i dwóch latach od wdrożenia systemu.

Dla zdiagnozowania zawilgocenia w budynku zostaną przeprowadzone badania w oparciu o założenia metody Daar i pomocniczym stosowaniu austriackiej normy ÖNORM B 3355-1 „*Trockenlegung von feuchtem Mauerwerk. Bauwerksdiagnostik und Planungsgrundlagen*” (Osuszanie murów – Diagnostyka budowlana i zasady planowania).

Celem pomiarów jest porównywanie bazy wyjściowej przed osuszaniem (wyniki z wdrożenia systemu), do których można się odnieść w późniejszym okresie, przy ocenie skuteczności działań osuszających.

Przewiduje się wykonanie pomiarów w oparciu o metodę Darr'a, która polega na pobraniu z muru zwiercin oraz zmierzenie ich wilgotności masowej z zastosowaniem wagosuszarki. Wyżej wymieniona norma opisuje miejsca pomiaru oraz sposób pobierania próbek im dokumentację pomiaru.

Wagosuszarka jest urządzeniem składającym się z mikroprocesora i precyzyjnej wagi obliczającym zawilgocenie próbki materiału. Uzyskany wynik jest rezultatem pomiaru ubytku masy odparowanej wilgoci ze zwiercin próbki. Wszystkie próbki będą zważone i wysuszone w temperaturze 105 (±5) °C, a następnie ponownie zważone. Dokładny wzór podaje norma ÖNORM B 3355-1:

$$F = \frac{m_m - m_s}{m_s} \times 100\% \quad (\text{Pomiar w procentach})$$

gdzie:

m_m – masa próbki przed wysuszeniem

m_s – masa próbki po wysuszeniu

Wagosuszarka RADWAG WPS-30S

Przewiduje się wykonanie badań określających wilgotność masową w pobranych próbkach muru. Wykonana zostaną profile pionowe określające pionowy zasięg i wartość zawilgocenia kapilarnego. Próbki pobierane z głębokości min. 20 cm za pomocą wiertarki wolnoobrotowej i wiertła Ø12mm, co 30cm licząc od posadzki lub terenu otaczającego. Następnie zwiercina o masie min. 2,5g umieszczana jest w wagosuszarce i poddana procesowi wyznaczenia zawartości procentowej wilgoci.

Każdorazowo po zakończeniu czynności badawczych otwory po odwiertach zostaną uzupełnione zaprawą renowacyjną dedykowaną dla budownictwa zabytkowego, paroprzepuszczalną, nieskurczliwą zaprawą do wypełnień.

Przykład profilu pomiarowego.

Ponadto w trakcie projektowanych badań zostaną przeprowadzone następujące czynności:

- Kompleksowe określenie źródeł i rodzajów wilgoci wpływających na stan ogólnego zawilgocenia obiektu oraz założenia właściwej koncepcji renowacji (wilgoć kapilarna, sorpcyjna, kondensacyjna, higroskopijna, wnikająca bocznie, rozpryskowa, parcie hydrostatyczne, awarie i zalewanie).
- Analiza stanu budynku pod względem przyczyn zawilgocenia, opis funkcjonujących oraz wymaganych zabezpieczeń przeciwwilgociowych i systemu odprowadzenia wód deszczowych.
- Badanie stanu wilgotności względnej powietrza w pomieszczeniach budynku.
- Wyznaczanie punktu rosy przegród, sprawdzenie sprawności istniejącej wentylacji grawitacyjnej, w celu oszacowania ryzyka powstawania zawilgocenia kondensacyjnego.
- Badanie ilościowe i jakościowe soli (w zakresie: chlorki, siarczany, azotany), na podstawie instrukcji WTA.
- Badanie zjawisk elektrochemicznych pod kątem właściwego dobrania materiałów konstrukcyjnych i wykończeniowych (mur i wyprawa tynkarska):
- Badanie pH muru i tynku.

Wskazane powyżej dodatkowe badania są bezinwazyjne lub do ich przeprowadzenia zostanie wykorzystany materiał (zwiercina) pobrana w trakcie badań wagosuszarkowych.

6. Ogólne wytyczne dotyczące lokalizacji profili pomiarowych.

Miejsca pobieranych próbek przedstawione są w dokumentacji fotograficznej i na szkicu w niniejszym opracowaniu. Ponadto :

- Profile będą wykonywane **w miarę możliwości w miejscach nieekspozowanych, w szczególności** poza miejscami o wartości historycznej, architektonicznej, dekoratorskiej oraz w miejscach gdzie występują detale architektoniczne, malowidła naścienne (np. freski, polichromie), rzeźby, płaskorzeźby, inne elementy dekoracyjne i wbudowane o wartościach estetycznych, historycznych i kulturowych.
- Profile zlokalizowane na elewacjach będą wykonywane w spoinie murarskiej, nie naruszając tym samym wierzchniej warstwy cegieł. W tym przypadku w spoinach pomiędzy boniami.
- Profile należy lokalizować w odległości min. 2m od rur spustowych instalacji kanalizacji deszczowej.
- Profile należy lokalizować poza miejscami uszkodzonymi (rysy, pęknięcia).
- Profile należy lokalizować poza trasami instalacji.
- Profile należy lokalizować poza miejscami kawern i pustek w murze.
- Otwory po wykonanych odwiertach zostaną zabezpieczone zaprawą renowacyjną przeznaczoną dla obiektów zabytkowych - paroprzepuszczalną, nieskurczliwą zaprawa do wypełnień.

7. Projektowana Instalacja bezinwazyjnego systemu osuszania budynku

Zaprojektowano osuszanie obiektu z zastosowaniem systemu bezinwazyjnego.

Metoda polega na zablokowaniu procesu podciągania kapilarnego w murach poprzez zastosowanie indywidualnie dobranych urządzeń, przetwarzających odpowiednio pola fizyczne Ziemi i formujących specyficzny kształt wiązki fal, oddziałujących na potencjał elektryczny, występujący w zawilgoconym murze. W rezultacie wywołany jest ruch wody w dół. Jednocześnie poprzez dyfuzję woda odparowuje do otoczenia. Zawilgocony a poprzez to zasolony mur można porównać do ogniwa galwanicznego, w którym strefa fundamentowa posiada potencjał dodatni a górna granica obszaru zawilgocenia muru potencjał ujemny. Elektrolitem jest wypełniająca pory i kapilary woda wraz z rozpuszczonymi w niej solami. Taki występujący przed zastosowaniem systemu układ, powoduje ruch w górę ładunków elektrycznych i cząsteczek wody wypełniającej kapilary, a w efekcie zawilgocenie muru w obszarze powyżej wnikania wody w strukturę muru.

Urządzenie działa na zawilgocone mury budynku w taki sposób, że zmienia ich niekorzystny potencjał elektryczny, w efekcie czego woda przemieszcza się w dół w kierunku posadowienia budynku. Jednocześnie woda z obniżającej się sukcesywnie strefy zawilgocenia poprzez dyfuzję odparowuje do otoczenia. Tak więc system w obiektach budowlanych pełni dwa zadania: zapewnia funkcję izolacji poziomej, skutecznie blokując efekt kapilarny, osusza mury do ich właściwego stanu, to jest wilgotności naturalnej czy inaczej poziomu wilgotności sorpcyjnej.

Urządzenia jako zasilanie wykorzystuje naturalne pola Ziemi, co powoduje, że technologia jest ekologiczna – nie prowadzi do ryzyka skażenia chemicznego murów, nie wytwarza smogu elektromagnetycznego w środowisku budynku i nie doprowadza do niebezpieczeństwa przesuszania jego murów.

Urządzenie od momentu zainstalowania pozostaje na stałe w obiekcie, celem podtrzymywania ciągłości procesu skutecznego niwelowania podciągania kapilarnego, a tym samym spełnia funkcję trwałej izolacji poziomej.

Typy urządzeń:

Disc 2000

Inka

Apple

Szczególnie istotną cechą systemu bezinwazyjnego, w przypadkach obiektów zabytkowych, jest brak w procesie osuszania i zabezpieczenia przed zawilgoceniem kapilarnym standardowych robót budowlanych, z natury ingerujących w oryginalną strukturę budynku. System nie wymaga stosowania środków chemii budowlanej, podcinania murów, wykonywania otworów iniekcyjnych, nie korzysta z sieci energetycznych czy agregatów prądotwórczych.

8. Projektowany montaż urządzenia

Przewiduje się zastosowanie na parterze jednego urządzenia typu INKA położonego w zakrystii bądź kruchcie bocznej (szkic). Są to miejsca alternatywne dla JEDNEGO urządzenia – wybór nastąpi w dniu montażu, w zależności od występujących w danym miejscu zakłóceń, natężenia pola Ziemi i względów estetycznych. Decyzja na miejscu zostanie podjęta przez Technika instalującego system na podstawie pomiarów rzeczywistego zasięgu.

Na załączonym rzucie wskazano projektowaną lokalizację jednego urządzenia w dwóch miejscach do wyboru. Na szkicu zostały pokazane potencjalnie możliwe miejsca montażu.

Dopuszcza się korektę miejsca lokalizacji urządzenia, w stosunku do projektu, jedynie w przypadku niekorzystnych uwarunkowań technicznych. Jeżeli wystąpi taka ewentualność zostanie to natychmiast, w trakcie robót zgłoszone do Urzędu Konserwatorskiego.

Urządzenie mocuje się do stropu, zachowując odpowiednie wytyczne dotyczące odległości od przegród budowlanych.

Kolejność wykonywanych prac montażowych:

- Montaż kołka mosiężnego z gwintem wewnętrznym $\text{Ø}6\text{mm}$ (w przypadku stropu masywnego) lub kotwy do drewna z gwintem zewnętrznym $\text{Ø}6\text{mm}$ (w przypadku stropu drewnianego),
- Montaż pręta stalowego lub mosiężnego $\text{Ø}6\text{mm}$ (w przypadku stropu drewnianego łącznie z kotwą za pomocą tulejki gwintowanej),
- Wykonanie połączenia wyrównawczego za pomocą przewodu miedzianego 2,5mm. Połączenie wyrównawcze ma za cel odprowadzenie z obudowy urządzenia niekorzystnych ładunków elektrycznych, mogących zakłócać proces osuszania. Przewód należy połączyć z uziemieniem budynku lub sprowadzić i zakotwić za pomocą kołka stalowego w murze, w strefie przy posadzce.
- Montaż urządzenia. Urządzenie posiada wewnętrzny gwint $\text{Ø} 6\text{mm}$, dzięki któremu urządzenie zostaje podwieszane na pręcie.
- Opcjonalnie, w sytuacjach szczególnych, montaż obudowy zabezpieczającej urządzenie przed uszkodzeniem (wykonywana na życzenie inwestora). Obudowa z poliwęglanu montowana do stropu poprzez kołki rozporowe.

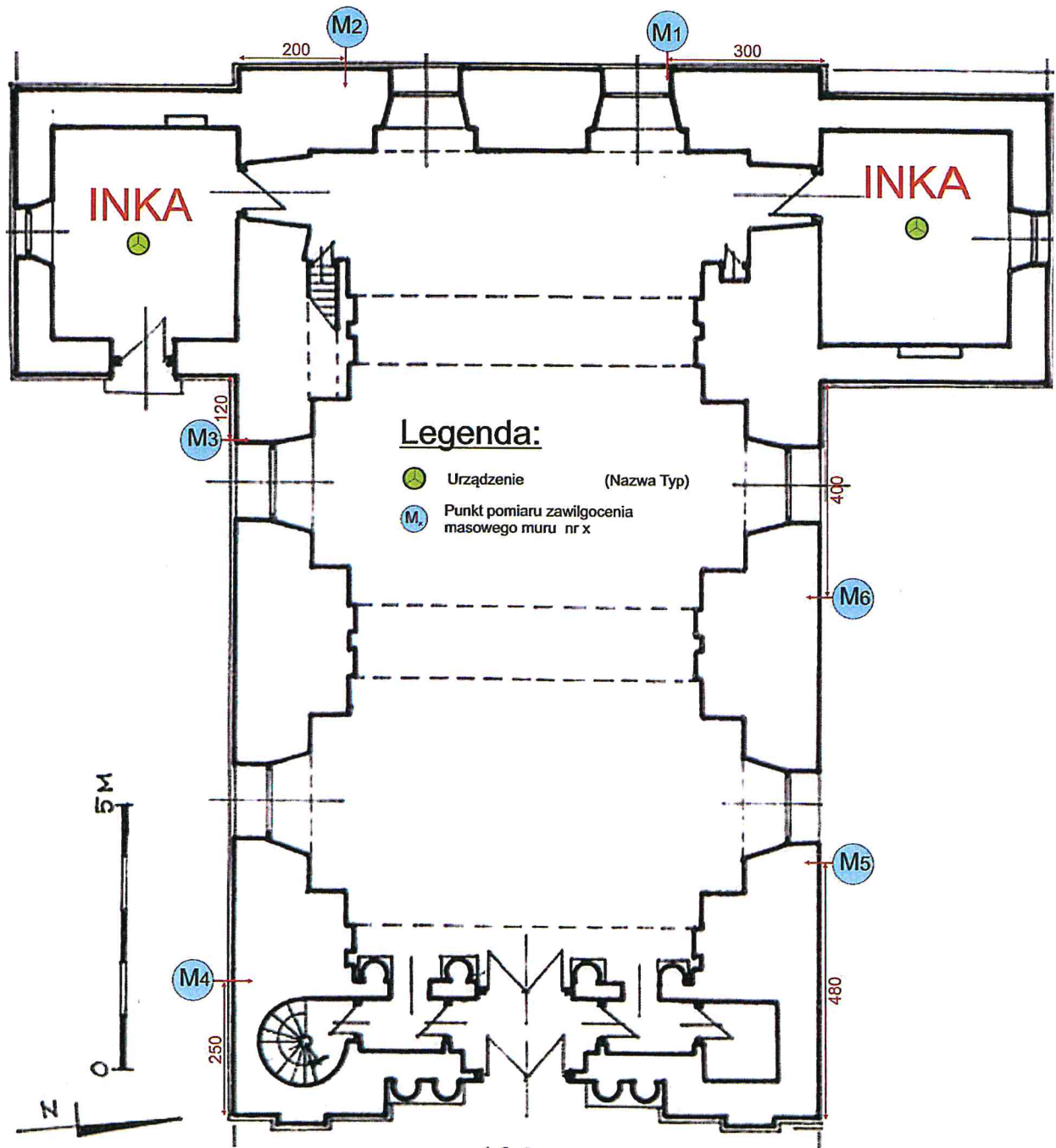
9. Lokalizacja urządzeń

Przewiduje się zastosowanie na parterze jednego urządzenia typu INKA położonego w zakrystii bądź kruchcie bocznej (szkic). W zależności od uwarunkowań pola Ziemi w miejscu montażu, decyzja na miejscu zostanie podjęta przez Technika instalującego system na podstawie pomiarów rzeczywistego zasięgu.

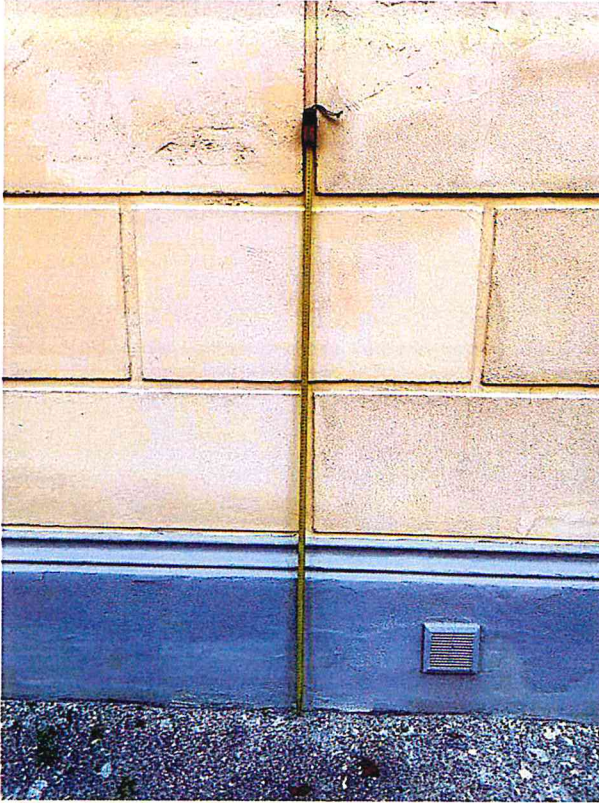
Przy wyborze lokalizacji kierowano się zapewnieniem warunków poprawnej pracy systemu oraz walorami estetycznymi. Na podstawie badań diagnostycznych w celu optymalizacji działania wybrane zostanie docelowe miejsce na stropie.

Projektowana lokalizacja urządzenia bezinwazyjnego osuszania i miejsc pomiaru w budynku kościoła pw. św. Judy Tadeusza w Dorohuczycy

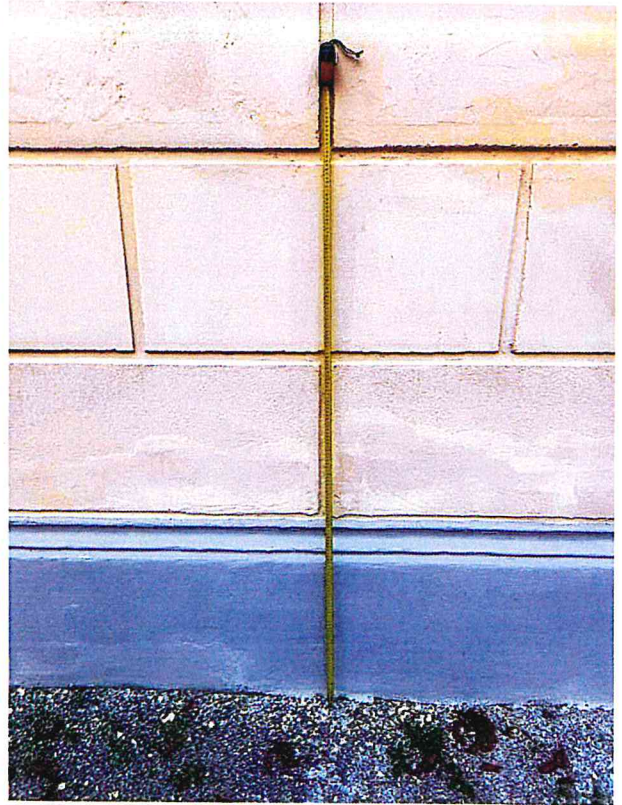
Szkic sytuacyjny - rzut poziomy parteru
Skala 1:100
Kościół Rzymskokatolicki
p.w. św. Judy Tadeusza
Dorohuczycza 195, 21-044 Dorohuczycza

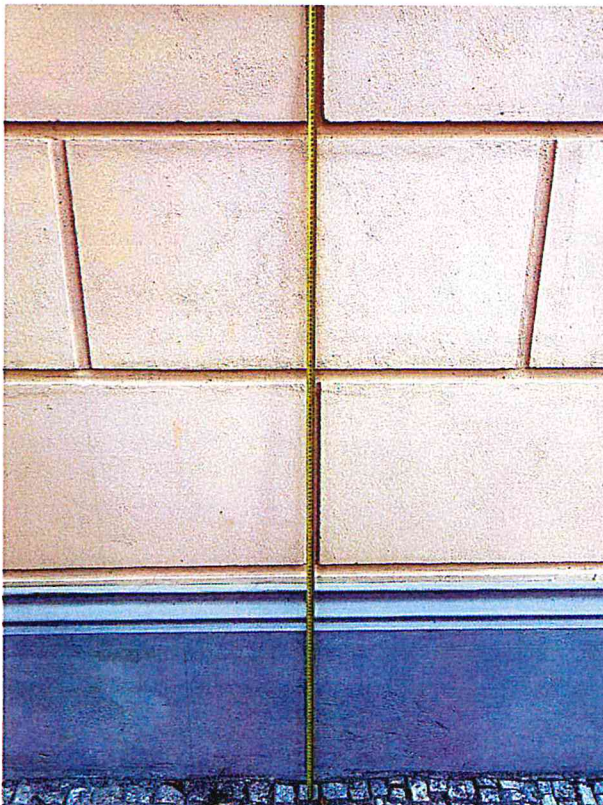
Zdjęcia projektowanych miejsc pomiaru.

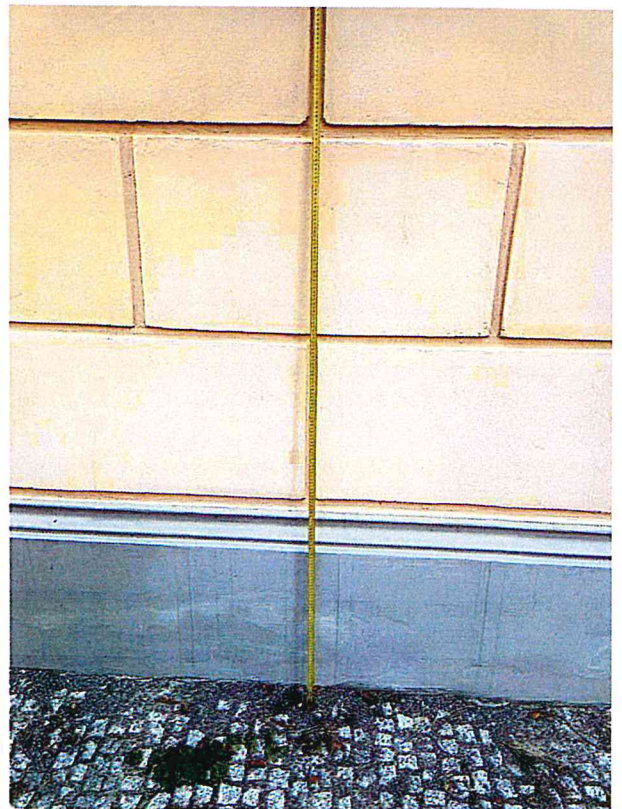
Miejsce pomiaru M1 – elewacja.

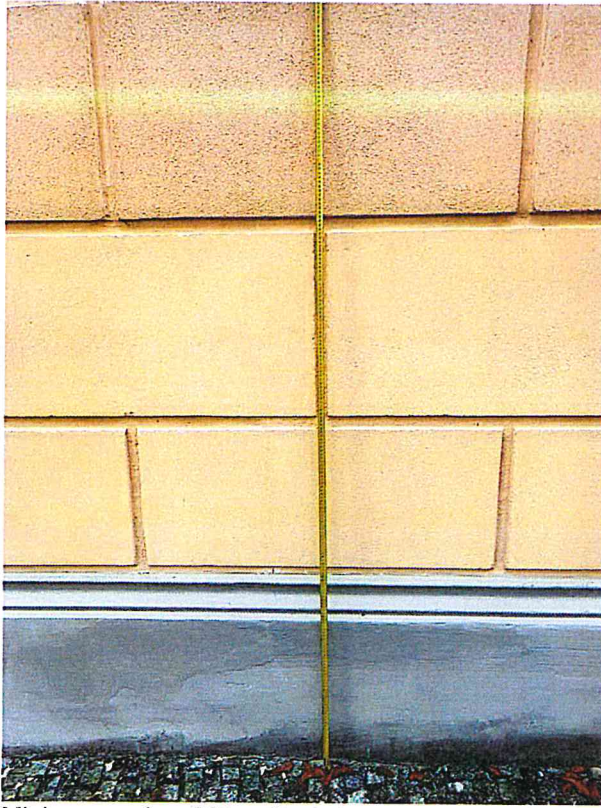
Miejsce pomiaru M2 – elewacja.

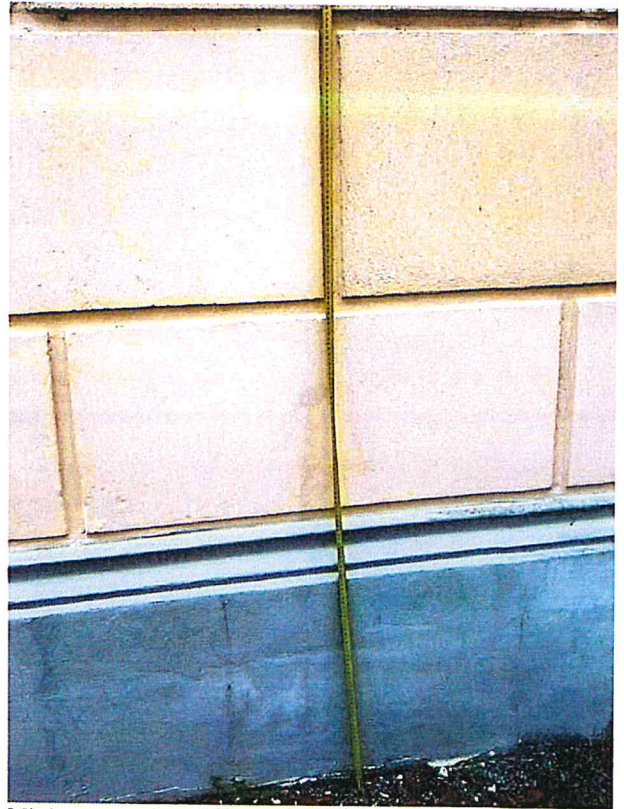
Miejsce pomiaru M3 – elewacja.

Miejsce pomiaru M4 – elewacja.

Miejsce pomiaru M5 – elewacja.

Miejsce pomiaru M6 – elewacja.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

ABGP.III.U-1.7131.7132-93/2001

Wrocław, dnia 28 grudnia 2001 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 112 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071) i art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 1 pkt 112, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r., Nr 106, poz. 1126 z późn. zm.) oraz § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr 6, poz. 38),

n a d a j ę

Panu Janowi Markowi Majgierowi
magistrowi inżynierowi budownictwa
urodzonemu dnia 4 sierpnia 1958 r. w Legnicy

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer ewidencyjny 640/01/DUW

**do projektowania i do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej**

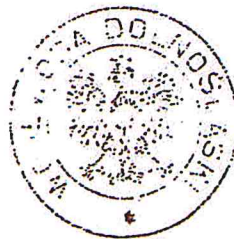
UZASADNIENIE

Komisja egzaminacyjna powołana przez Wojewodę Dolnośląskiego Zarządzeniem nr 46 z dnia 17 marca 1999 r. (Dz. Urz. Nr 6, poz. 209, z późn. zm.) stwierdziła że, Pan Jan Marek Majgier posiada wymagane prawem wykształcenie i praktykę zawodową konieczną do uzyskania uprawnień budowlanych w w/w specjalności i uzyskał pozytywny wynik egzaminu na uprawnienia budowlane. W związku z powyższym orzekam jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Otrzymują:

1. Pan Jan Marek Majgier
ul. Gombrowicza 3/6
59-220 Legnica
2. Główny Inspektor
Nadzoru Budowlanego
3. s/a

Z up. Wojewody Dolnośląskiego

Danuta Krawczyńska
p.o. Dyrektor Wydziału
Architektury, Budownictwa
i Gospodarki Przestrzennej

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTEKÓW
we Wrocławiu
DELEGATURA W LEGNICY
59-220 Legnica, ul. Zamkowa 2
Tel.: (76) 86 21 761, (76) 72 13 110
Fax: (76) 72 13 121

Legnica, 14.04.2017r.

L/N.5183.5.2015.LD

Pan

Jan Majgier
ul. Gombrowicza 3/6
59-220 Legnica

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków, Delegatura w Legnicy informuje, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami urząd konserwatorski nie wydane zaświadczeń potwierdzających posiadanie kwalifikacji dla osób wykonujących samodzielnie funkcje techniczne w budownictwie przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków.

Na podstawie art. 37 ust. 2, 3, 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003r., o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568 ze zm.), oraz § 24 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 27 lipca 2011r., w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych (Dz. U. Nr 165, poz. 987) informujemy, że „Samodzielne funkcja techniczne w budownictwie przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków, mogą wykonywać osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane określone przepisami ustawy z dn. 7 lipca 1994r. Prawo Budowlane (Dz. U. Z 2010r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm).

Kierować robotami budowlanymi oraz wykonywać nadzór inwestorski przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków mogą osoby, które spełniają wymagania określone w ust. 1 oraz odbyły co najmniej 2- letnią praktykę zawodową na budowie przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków.

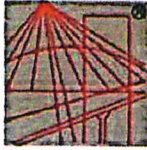
Z przedłożonych dokumentów wynika, iż Pan Jan Majgier odbył praktykę zawodową przy obiektach zabytkowych, w związku z powyższym spełnia warunki określone w rozporządzeniu ministra dotyczącym osób, które mogą pełnić nadzór inwestorski w obiektach zabytkowych.

Jednocześnie informuję, że posiadane kwalifikacje nie pozwalają na prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich, badań konserwatorskich.

Otrzymuje:
1. Adresat

Do wiadomości:
1. a/a

Kierownik Delegatury
w Legnicy

mgr Leszek Dobrzyński

**P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A**

Zaświadczenie
o numerze weryfikacyjnym:
DOŚ-SAD-VRI-RL8 *

**Pan Jan Majgier o numerze ewidencyjnym DOŚ/BO/1132/01
adres zamieszkania ul. Odrzańska 40, 59-220 Legnica
Jest członkiem Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2023-01-01 do 2023-12-31.**

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2022-11-23 roku przez:

Marek Kallński, Zastępca Przewodniczącego Rady Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 78¹ k.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

